

Здравей, мило списание „Прозорец”!

Пише ви Янка Андонова от гр. Камено, област Бургас.

Първо искам да ви благодаря, че решихте да издадете това прекрасно списание. То дава знание за любознателните и светлина за тези, които я търсят. Прочетох вашата статия, а също и отговорът ви към г-н Бинев относно лъжливото кръщение и не можах да остана безучастна.

Искам да кажа на всички хора, които реагират остро относно тази тема, че аз също съм повярвала в петдесатна църква и съм следвала техните канони и изисквания от 1991 г. до 1996 г. Всички тези учения за кръщение в Светия Дух оставиха дълбока и тайна следа в душата и живота ми.

В първата си ревност към Бога приемах всичко за чиста монета и въобще не подозирах как всичко това има своите последствия. Повярвах и станах ревностна християнка. Секретарка в църква, организаторка и “добра благовестителка”. Група “ревностни младежи” преобръщаме села и градове за Господа. ”Кръстени със Светия Дух“ ние бяхме спасени (защото, ако не си кръстен и нямаш белега на Светия Дух ти не си спасен) и всичко можехме да правим в името на Иисус - полагахме ръце, изцелявахме болни, кръщавахме в името на Иисус със Светия Дух.

Постигахме големи успехи докато не дойде падението в живота ни, защото когато не си стъпил на здравата канара и здравето учение, много лесно падаш. Жалкото е, че падението идва с поредица от падения. Животът ти се преобръща тотално.

Първото падение в живота ми беше духовно. Дойде съмнението, разочарованието от хората около теб и най вече от “духовните” водачи. Второ здравословно – при мен следваха болест след болест. И трето - не можех да се отърва от изяждащи душата ми мисли и въпроси. Как от едно жизнено и успяващо момиче станах нищо, безполезен парцал (с извинение за думата, но точно така се чувствах). Всичко това се случи след едно полагане на ръка за “благословение” в моя живот. Този “добронамерен пастор” извикваше хора, за да ги благослови. Естествено и аз като “ревностна” и всеотдайна се наредих (защото се тълпяха хора на опашка за благословение като на пазар - да си вземеш от най-доброто и то без пари) положиха ръце, бръщолевиха несвързани и неразбрани неща. Не само това, но и трябваше да паднеш на земята чрез силата на духа - ако не паднеш, то значи пълното благословение не може да мине през тебе, а пък нали искаш да си благословен и изпълнен със Светия Дух.

Това ли е пълното благословение г-н Бинев? Това ли е истинският християнски живот? И защо приятелката ми е все още по психиатричните болници? Как можеш да бъдеш кръстен със Светия Дух, като повтаряш „... Кръвта, кръсти, прости...” - нима това не е чиста мантра, чист окултизъм?!

Благодаря на Бог за деня и часа, в който ме срещна с п-р Иван Вълков. Българският народ се нуждае от такива душегрижители като него. Благодаря на Бог и за покойния мой брат Йово, който ме запозна с п-р Вълков. Те бяха хората, които ми поднесоха живата истина. Бог ги употреби мощно в живота ми, изцели духът ми, душата ми и тялото ми, за което денонощно благодаря на Бога.

Скъпи брат Вълков, с цялото си сърце Ви подкрепям и желая да не спирате да поднасяте истината на хората.

Пожелавам на списание „Прозорец” все по-голям тираж и по-големи успехи и занапред.

17.04.2006 г.

Ваша сестра в Господа: Янка Андонова.